

Dar, gândind la mine-acassă,
Lacrămii rîuri am vîrsat.
Fie pânea căt de rea,
Tot mai bine 'n țera mea.

VI

Cine țera își iubesc
Nu dă lumea pentru ea;
Oh! atunci inima mi creșce,
Când gîndesc a o vedea.
Fie pânea căt de rea,
Tot mai bine 'n țera mea.

VII

Fericiți căți sunt apröpe
De căminul părintesc;
De-oiu muri voiü să mă 'ugröpe
In pămîntul românesc.
Fie pötra căt de grea,
Tot mai bine 'n țera mea.